Diari de la neu, 19/03/20

Martín Fourcade guarda els esquís



Martin Fourcade en una imatge d'arxiu als jocs de Pyeongchang *Autor/a: PHOTO/AFP JOE KLAMAR*

Els seus èxit en dades: 7 Globus de cristall són els que ha obtingut Fourcade en la copa del món, entre el 2012 i el 2018. 82 Victòries en diferents proves de la copa del món són les que ha assolit entre el 2009 i el 2020 i 11 Títols mundials ha sumat el nord-català des del 2011, l'últim fa unes setmanes a Itàlia.

Fa gairebé una dècada que les comarques de l'Alta Cerdanya i el Capcir han viscut pendents dels èxits del biatleta Martin Fourcade (31 anys), l'home que ha posat en qüestió el domini nòrdic en aquesta disciplina. Fourcade va anunciar la retirada a les xarxes socials just abans que ahir, a Finlàndia, disputés la seva última prova, una gran batalla per la general contra el noruec Johannes Boe. Fourcade es va endur la 83a victòria en la copa del món però es va quedar a dos punts del triomf en la general. Abans d'afrontar la prova, en un missatge al seu compte oficial de Twitter Fourcade va escriure: **"Gràcies pel viatge. És hora de dir adeu."**

Des del seu esclat en els Jocs Olímpics de Vancouver el 2010, en què va aconseguir la medalla de plata en la prova de sortida en massa, el biatleta de la petita vila de la Llaguna es va convertir en poc temps en el millor especialista mundial amb un palmarès que inclou cinc ors i dues plates olímpiques –l'esportista francès amb més medalles–; tretze ors, deu plates i cinc bronzes en els campionats del món i set victòries seguides en la general de la copa del món. En l'últim mundial, disputat fa unes setmanes a Anterselva (Itàlia), va conquerir el seu onzè títol individual, amb què iguala el rècord de la gran llegenda de la modalitat, el noruec Ole Einar Bjorndalen.

Tot i que Fourcade ha estat un símbol de la República Francesa i és membre

de l'exèrcit del país, no ha dubtat mai a lluir els colors sang i or allà on ha viatjat. Sovint ha competit amb una mitja de coll amb la senyera i es va mostrar entusiasmat quan es va parlar per primer cop d'uns Jocs Olímpics d'Hivern a Barcelona i la Molina. En les seves estades al centre d'alt rendiment de Font-romeu va fer amistat amb un altre dels grans esportistes catalans del segle, el corredor, esquiador de muntanya i alpinista Kilian Jornet.

El pare de Fourcade, Marcel, és l'alcalde de la Llaguna i un de la trentena d'alcaldes del Capcir i l'Alta Cerdanya que van amenaçar de demanar la "revisió" del tractat dels Pirineus i l'annexió de les seves comarques a la Catalunya del sud pel maltractament sistemàtic de la regió per part de l'administració central francesa.

La família Fourcade es va instal·lar a la Llacuna provinent de Perpinyà el 1987 abans del naixement de Martin. A la capital de la Cerdanya hi va néixer el fill gran, Simon, un altre biatleta amb un notable palmarès internacional. Els seguidors de tota la vida de Fourcade l'han animat mostrant senyeres en competicions de tot el món.

Martin i el seu germà ho van tenir fàcil per introduir-se en l'esquí de fons ja que només havien d'agafar els esquís i voltar per alguns dels circuits que surten des del seu mateix poble. Amb tretze anys va provar una carabina i va fer el salt al biatló, disciplina a la qual es va dedicar de ple quan va entrar a l'exèrcit francès, malgrat que a França en aquell moment hi havia poca tradició en aquest esport. Quan els germans Fourcade van començar hi havia un parell de centenar de llicències a tot l'Estat, però els èxits de Martin van provocar que aquest esport fes un salt quantitatiu i qualitatiu sense precedents i França és, ara mateix, la gran potència mundial de la modalitat. Martin es va mudar fa anys a Lo Vilar de Lans, als Alps del Vercòrs, des d'on va preparar sempre les grans competicions. Als Jocs de Pyeongchang Fourcade va completar el seu palmarès olímpic amb tres ors més, tot i que no hi va arribar en unes condicions ideals. Les medalles van tenir una dedicatòria especial: a la seva àvia materna Huguette Justafré, que havia mort a Perpinyà.

La carta

"Sovint m'he preguntat què em va empènyer a agafar uns esquís fa trenta anys. Suposo que ho vaig fer per seguir el rastre a la neu que deixava el meu germà. Vaig ser encoratjat per la sensació i la felicitat de lliscar en un entorn extraordinari. Això em va agradar. Ho vaig trobar apassionant", escriu Fourcade en la seva carta de comiat. **"Durant tot aquest temps he lluitat, he guanyat però també he patit. He caigut i m'he aixecat, però sobretot he crescut",** afegeix el biatleta. **"Podria haver-me aturat l'endemà dels Jocs del 2018, coronat amb tres noves medalles d'or, però encara havia de seguir aquesta traça inicial. El 2019 no va ser un mal any però vaig haver d'experimentar aquesta noció de resiliència fins que vaig obtenir dos títols addicionals magnífics al campionat del món del mes passat. Crec que aquesta darrera missió s'ha complert, siguin quins siguin els resultats d'aquesta temporada"**, rebla Fourcade en la seva carta.